

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

REQUIEM

ANTONÍN DVOŘÁK
ΜΕΓΑΛΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

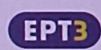
Υπό την εποπτεία του Υπουργείου Πολιτισμού & Τουρισμού

ΧΟΡΗΓΟΣ ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

elculture.gr

 Αγγελιοφόρος

www.aggelioforos.gr

REQUIEM

ANTONÍN DVOŘÁK
ΜΕΓΑΛΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ 20.04.11

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Μουσική Διεύθυνση
Yoel Levi

Μουσική Προετοιμασία Ορχήστρας
Κάρολος Τρικολίδης

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Σοπράνο
Ειρήνη Κυριακίδου

Μεσόφωνος
Μαρίτα Παπαρίζου

Τενόρος
Δημήτρης Πακσόγλου

Βαρύτονος
Βασίλης Τσανακτοΐδης

Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης

Μουσική Διδασκαλία Χορωδίας
Μαίρη Κωσταντινίδου

ANTONÍN DVOŘÁK (1841-1904)
Requiem, Op. 89

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

A' ΜΕΡΟΣ

- Introitus: Requiem aeternam – Kyrie Eleison
Poco lento (soli, coro)
- Graduale: Requiem aeternam
Andante (soprano solo, coro)
- Sequentia: Dies irae *Allegro impetuoso* (coro)
Tuba mirum *Moderato* (soli, coro)
Quid sum miser *Lento* (soli, coro)
Recordare *Andante* (soli)
Confutatis maledictis
Moderato maestoso (coro)
Lacrimosa *L'istesso tempo* (soli, coro)

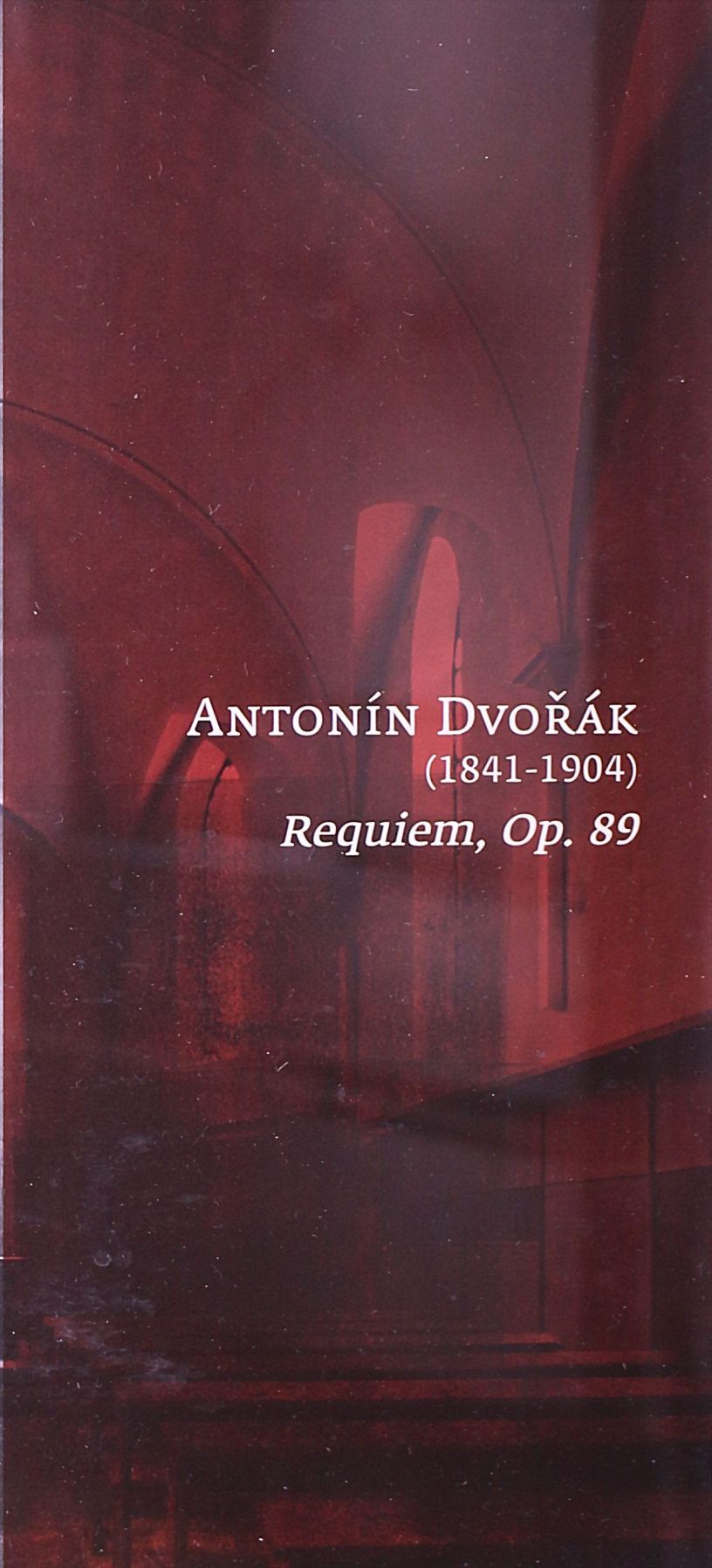
B' ΜΕΡΟΣ

- Offertorium: Domine Jesu Christe
Andante con moto (soli, coro)
Hostias *Andante* (soli, coro)
- Sanctus *Andante maestoso* (soli, coro)
Pie Jesu *Poco adagio* (soli, coro)
Agnus Dei *Lento* (soli, coro)

ANTONÍN DVOŘÁK
(1841-1904)

Requiem, Op. 89

Το 19ο αιώνα, το Ρέκβιεμ, ως αυτόνομο μουσικό είδος για χορωδία, σολίστες και ορχήστρα, ασκεί ιδιαίτερη έλξη στους συνθέτες. Η εξέλιξη στην κατασκευή των μουσικών οργάνων και οι προοπτικές που προσέφερε η χρήση των χάλκινων πνευστών, έδωσαν στους συνθέτες τη δυνατότητα να δημιουργήσουν νέα ηχοχρώματα και να αποδώσουν σχεδόν θεατρικά μια ευρεία γκάμα εικόνων που περιέχονται στο κείμενο της νεκρώσιμης ακολουθίας. Από την τρομακτική ημέρα της κρίσεως έως την απόλυτη γαλήνη της κάθαρσης, η ηχοχρωματική παλέτα ενός Ρέκβιεμ το καθιστά έργο ιδιαίτερα υψηλών απαιτήσεων, που χαρακτηρίζει την ικανότητα του συνθέτη του. Δεν είναι τυχαίο ότι οι περισσότεροι μεγάλοι συνθέτες του 19ου αι. θέλησαν να δοκιμαστούν πάνω στη σύνθεση ενός Ρέκβιεμ (Κερουμπίνι-1817, Μπερλιόζ-1837, Μπρούκνερ-1848, Σούμαν-1851, Βέρντι-1874, Σαιν Σανς -1878, Φωρέ-1888 και άλλοι).

Ο Ντβόρζακ είχε ξεκινήσει να επεξεργάζεται την ιδέα σύνθεσης ενός Ρέκβιεμ όταν του ζητήθηκε ένα καινούριο έργο από το Φεστιβάλ του Μπέρμινχαμ. Η τεράστια επιτυχία του *Stabat Mater*, ιδιαίτερα μετά τη μνημειώδη συναυλία στο Royal Albert Hall το 1884, έκανε το συνθέτη ιδιαίτερα δημοφιλή στην Αγγλία. Η αρχική πρόταση των υπευθύνων του Φεστιβάλ ήταν η σύνθεση ενός ορατορίου πάνω στο ποιητικό κείμενο *Το όραμα του Γερόντιου (The Dream of Gerontius)*, του Καρδινάλιου John Henry Newman, θέμα που ο συνθέτης απέρριψε και στη θέση του πρότεινε την παρουσίαση του *Ρέκβιεμ*. Παράλληλα ξεκίνησε τη διαπραγμάτευση για την

έκδοση του έργου από τον αγγλικό εκδοτικό οίκο 'Novello'.

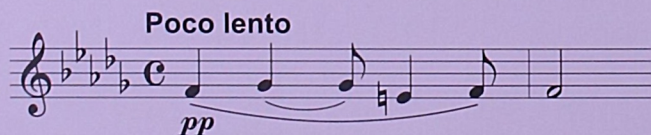
Την Πρωτοχρονιά του 1890, όπως αναφέρουν οι μελετητές, ο Ντβόρζακ ξεκίνησε να δουλεύει πάνω στο προσχέδιο του έργου και μέχρι τα μέσα Φεβρουαρίου είχε ήδη ολοκληρώσει 7 από τα συνολικά 13 μέρη του. Ο συνθέτης εξακολούθησε να δουλεύει πάνω στο έργο με ζήλο και προσήλωση, ακόμα και κατά τη διάρκεια δύο μεγάλων ταξιδιών του στη Ρωσία και την Αγγλία, το Μάρτιο και Απρίλιο της ίδιας χρονιάς. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό ότι το όγδοο μέρος του έργου, το *Lacrimosa*, τελείωσε -σύμφωνα με σημείωση του συνθέτη πάνω στο χειρόγραφο- στην Κολωνία, ενδιάμεσο σταθμό του ταξιδιού του στην Αγγλία. Από τα μέσα Μαΐου συνέχισε τη δουλειά του στο κτήμα της οικογένειας, στη Vysoka της κεντρικής Βοημίας, το «*ψυχαστήριό*» του όπως ο ίδιος το αποκαλούσε. Την περίοδο μεταξύ Αυγούστου και Οκτωβρίου έγινε η ενορχήστρωση και η τελική καταγραφή της παρτιτούρας.

Ακριβώς ένα χρόνο αργότερα, στις 9 Οκτωβρίου του 1891, έγινε η πρώτη παρουσίαση του έργου στο Φεστιβάλ του Μπέρμινχαμ, υπό τη διεύθυνση του συνθέτη. Η επιτυχία ήταν πολύ μεγάλη και είχε ως αποτέλεσμα την παρουσίαση του έργου στο Φεστιβάλ και τις δύο επόμενες χρονιές, καθώς και παραστάσεις σε άλλες πόλεις στην Αγγλία, τη Βοημία, τη Μοραβία και τις Η.Π.Α. Η πρώτη παρουσίαση του έργου στη Βιέννη το Μάρτιο του 1901 έφερε επιτέλους την καταξίωση του συνθέτη και στην πρωτεύουσα της Αυστρίας, όπου παλαιότερα τα έργα του είχαν αντιμετωπιστεί με ιδιαίτερες επιφυλάξεις και αυστηρές κριτικές.

Παρά το γεγονός ότι πολλοί θεωρούν το *Ρέκβιεμ* υποδεέστερο του *Stabat Mater*, είναι αδιαμφισβήτητο ότι πρόκειται για ένα κορυφαίο έργο ενός κορυφαίου συνθέτη στο απόγειο της ωριμότητάς του, το οποίο αντικατοπτρίζει τους προβληματισμούς και τις μεταφυσικές του αναζητήσεις. Πολλοί θεωρούν ότι, ως πρότυπο στη δομική διαμόρφωση του έργου, ο Ντβόρζακ ακολουθεί το *Ρέκβιεμ σε Ντο ελάσσονα* του Κερουμπίνι (1817).

Το έργο αποτελείται συνολικά από 13 τμήματα, μοιρασμένα από το συνθέτη σε δύο μέρη – οκτώ στο πρώτο μέρος και πέντε στο δεύτερο. Ο Ντβόρζακ ήταν ένας πιστός καθολικός που προσέγγισε με απόλυτο σεβασμό τα λειτουργικά κείμενα που χρησιμοποίησε. Η μεγάλη όμως διάρκεια του έργου το καθιστά ακατάλληλο για λειτουργική χρήση, ενώ ο διαχωρισμός του σε δύο μέρη έγινε από το συνθέτη για να διευκολύνει την παρουσίασή του σε αίθουσα συναυλιών.

Το έργο χαρακτηρίζεται από εσωτερική ενότητα που επιτυγχάνεται με τη χρήση μιας επαναλαμβανόμενης μελωδικής ιδέας σε μορφή ευδιάκριτου θέματος-μοτίβου, το οποίο εμφανίζεται σε ολόκληρο το έργο σε διάφορες τονικότητες και διαφοροποιημένες δυναμικές και ηχοχρωματικές προσεγγίσεις. Η επανάληψη αυτού του βασικού θέματος-μοτίβου παραπέμπει αναλογικά στην «*Idee Fixe*» που συναντάμε στη μουσική του Μπερλιόζ ή ακόμα και στο «*Leit motif*» της μουσικής του Βάγκνερ. Το μουσικό αυτό θέμα-μοτίβο σχηματίζεται συμμετρικά γύρω από μία κεντρική νότα, ανεβαίνοντας και κατεβαίνοντας ένα ημιτόνιο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη δημιουργία ενός «διάφωου» διαστήματος 3ης ελαττωμένης στα άκρα της μελωδικής γραμμής. Η συμμετρία και η ταυτόχρονη ύπαρξη της διαφωνίας δίνουν πολλές δυνατότητες στο συνθέτη να επεξεργαστεί το μουσικό αυτό υλικό, επεκτείνοντας ή μεταλλάσσοντας το ανάλογα με την εξέλιξη του έργου.

Η ιδέα χρήσης ενός συμμετρικού θέματος με τα συγκεκριμένα διαστήματα, δεν είναι πρωτότυπη. Την συναντάμε σε έργα συνθετών της Ναπολιτάνικης Σχολής, ιδιαίτερα στο έργο του Αλεσσάντρο Σκαρλάτι (1660-1725), όπου η εναρμόνιση επιτυγχάνεται με τη χρήση της γνωστής Ναπολιτάνικης συγχορδίας (II N/6). Αντίστοιχο θέμα συναντάμε και στη *Λειτουργία σε Σι ελάσσονα* του Μπαχ, στη Φούγκα που αναπτύσσεται στο δεύτερο *Kyrie eleison*. Το θέμα αυτό συναντάμε και σε ένα από τα προγενέστερα έργα του Ντβόρζακ, το *Έκτο Τραγούδι* από τον *Κύκλο Τραγουδιών Op. 83* (1888), όπου ο συνθέτης το χρησιμοποιεί για να μελοποιήσει τη φράση «*Άραγε πότε το κύμα της ζωής θα με πάρει μακριά;*». Ίσως αυτός να είναι ο λόγος της επιλογής του συγκεκριμένου θέματος για το *Ρέκβιεμ*, ως μελωδική έκφραση του ερωτήματος για την πορεία της ζωής και το θάνατο.

Το βασικό αυτό θέμα καθώς και μεμονωμένα μελωδικά ή ρυθμικά στοιχεία του επαναλαμβάνονται σε όλη τη διάρκεια του έργου, υπενθυμίζοντας το στοιχείο του θανάτου ακόμα και στις λαμπρότερες στιγμές. Η χρήση του είναι ιδιαίτερα σημαντική και στη διαμόρφωση της αρμονικής δομής του έργου, όπου χρησιμοποιείται ως «κλειδί» για μετατροπές σε μακρινές τονικότητες. Ο συνθέτης συνδυάζει τη διευρυμένη αρμονική προσέγγιση του ύστερου ρομαντισμού με στοιχεία τροπικότητας, τα οποία διακρίνονται στις μελωδικές γραμμές και στη συχνή χρήση πλάγιων πτώσεων.

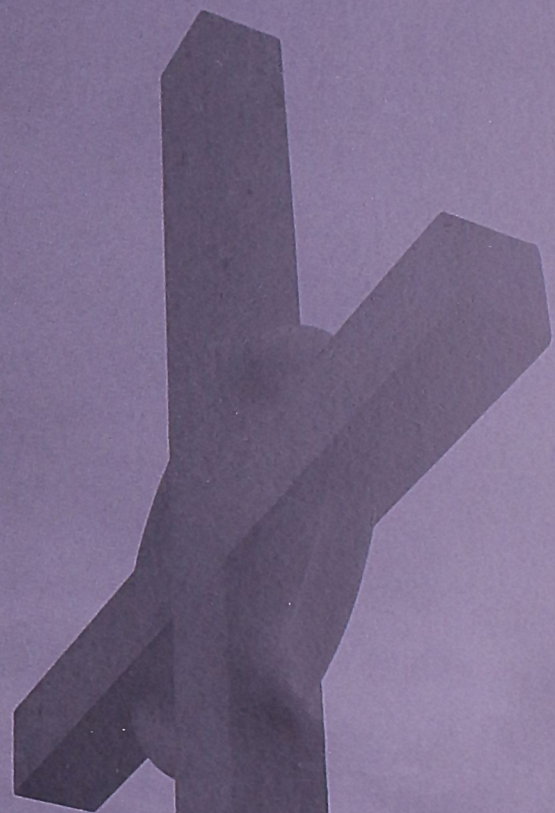
Η ενορχήστρωση αναδεικνύει το κείμενο, εναλλάσσοντας το δέος και το θαυμασμό με την ταπεινότητα και την εσωστρέφεια. Η λαμπρότητα και μεγαλοπρέπεια του ήχου των χάλκινων πνευστών συνυπάρχει με ηχοχρώματα περισσότερο «εύθραυστα» ή «σκοτεινά», όπως αυτά του αγγλικού κόρνου και του μπάσου κλαρινέτου.

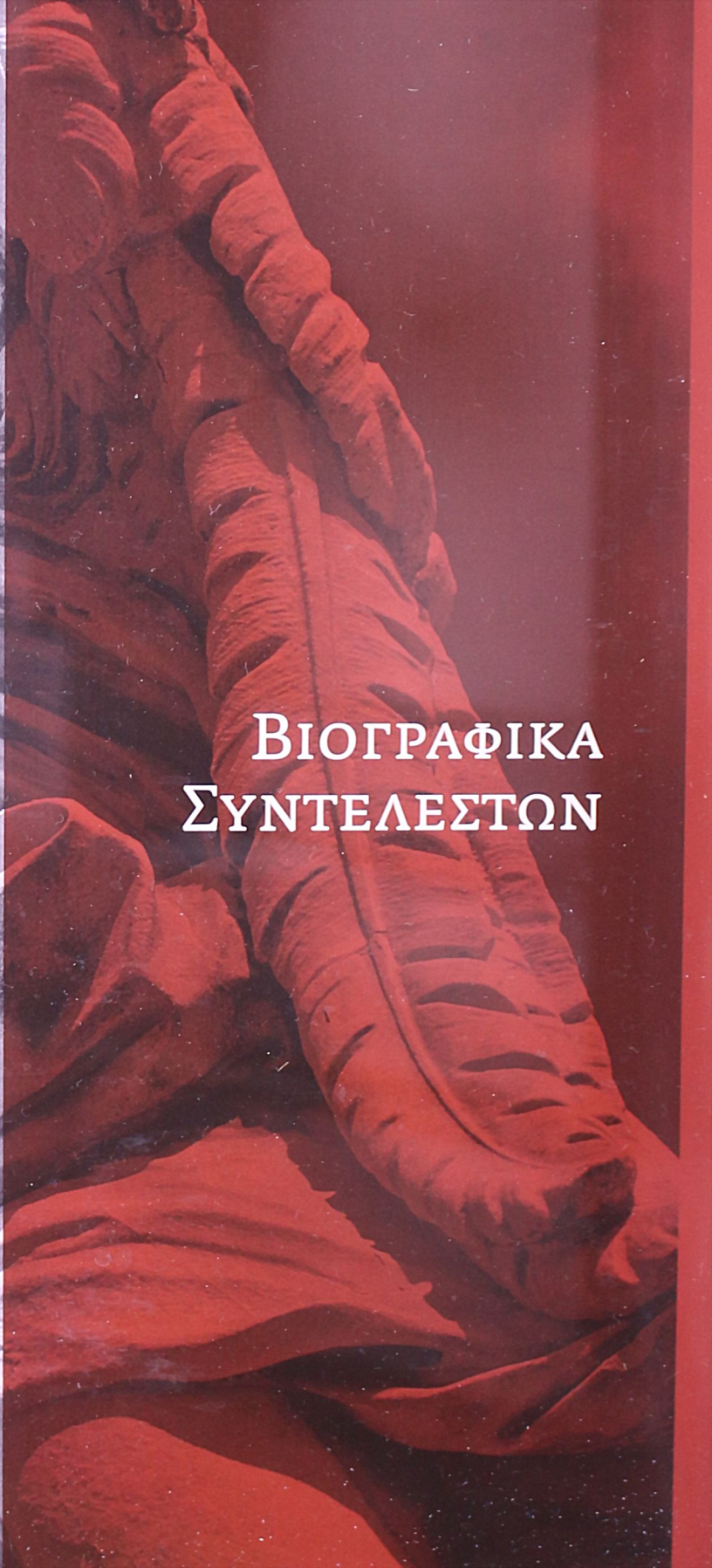
Τα σολιστικά μέρη είναι περίτεχνα, με υψηλές απαιτήσεις από τους εκτελεστές τους. Η μελωδική κίνηση των χορωδιακών φωνών είναι πιο λιτή και συχνά παραπέμπει στη διαστηματική αλληλουχία πρώιμων ύμνων της Ρωμαιοκαθολικής εκκλησίας. Εξάιρεση αποτελούν η ιδιαίτερα απαιτητική Φούγκα στο

χορωδιακό «*Quam olim Abrahae*» στο *Offertorium*, καθώς και η περίτεχνη επεξεργασία που οδηγεί στο «*Hosanna in excelsis*» στο τέλος του *Sanctus*, που είναι και τα σημεία κορύφωσης του έργου. Η χορωδιακή επεξεργασία είναι κυρίως ομοφωνική, με στοιχεία διαλόγου και μιμήσεις. Συχνά παρατηρείται παράλληλη κίνηση σε απόσταση τρίτης ανάμεσα στις δύο γυναικείες ή τις δύο ανδρικές φωνές, όπως επίσης και χρήση μελωδικών γραμμών με πεντατονικά στοιχεία που σχηματίζουν στα άκρα τους διάστημα 4ης. Αυτά αποτελούν χαρακτηριστικά γνωρίσματα της λαϊκής μουσικής παράδοσης των χωρών της Κεντρικής Ευρώπης και αναδεικνύουν το «Εθνικό» στοιχείο της μουσικής του Ντβόρζακ. Αξιοσημείωτο είναι ότι τα σολιστικά μέρη εναλλάσσονται σε μορφή διαρκούς διαλόγου με αυτά της χορωδίας, σε ισοδύναμους ρόλους.

Η εντυπωσιακή χορωδιακή και ορχηστρική επεξεργασία δείχνει να σταματά στο προτελευταίο μέρος του έργου, το *Pie Jesu*, όπου η μουσική γίνεται απόκοσμη, απαλλαγμένη από κάθε στοιχείο εντυπωσιασμού. Η προσευχή μετά την εσωτερική συντριβή αποδίδεται μουσικά από τη χορωδία και τους σολίστες να τραγουδούν a capella το λατινικό κείμενο «*Pie Jesu Domine, dona eis requiem sempiterna*» («*Μακρόθυμε Ιησού Κύριε, δώσε τους αιώνια ειρήνη*»). Η δεξιοτεχνική επεξεργασία επανέρχεται με σημεία συγκρατημένης κορύφωσης στο *Agnus Dei* για να ολοκληρώσει κυκλικά επαναλαμβάνοντας το αρχικό κείμενο «*Requiem aeternam dona eis Domine*» («*Αιώνια ανάπαυση δώσε τους Κύριε*»).

Το μεγαλειώδες αυτό έργο τελειώνει απόκοσμα όπως ξεκίνησε, αγγίζοντας το σημείο όπου το πέρασμα από τη ζωή στο θάνατο οδηγεί στη μυσταγωγική λύτρωση της αιώνιας γαλήνης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ

Yoel Levi

Μουσική Διεύθυνση

Ο Yoel Levi γεννήθηκε στη Ρουμανία αλλά μεγάλωσε στο Ισραήλ. Σπούδασε στη Μουσική Ακαδημία του Τελ Αβίβ όπου έλαβε Πτυχίο Τεχνών (Master of Arts) με διάκριση και στη Μουσική Ακαδημία της Ιερουσαλήμ με δάσκαλο το Mendi Rodan. Σπούδασε επίσης με το Franco Ferrara στη Σιένα και τη Ρώμη, με τον Kiril Kondrashin στην Ολλανδία, καθώς και στο Guildhall School of Music and Drama του Λονδίνου.

Αφού έλαβε το Α' Βραβείο του Διεθνούς Διαγωνισμού Διευθυντών Ορχήστρας της Besançon το 1978, ο Levi έγινε βοηθός του Lorin Maazel στην Ορχήστρα του Κλήβελαντ επί έξι έτη, ενώ διετέλεσε Μόνιμος Διευθυντής της από το 1980 έως το 1984. Από το 1988 έως το 2000 διαδέχθηκε το Robert Shaw ως Μουσικός Διευθυντής της Συμφωνικής Ορχήστρας της Ατλάντα. Η περίοδος αυτή σημάδεύεται από σημαντικές στιγμές όπως η ευρωπαϊκή περιοδεία του 1991, η υποψηφιότητα της Συμφωνικής της Ατλάντα ως «Καλύτερης Ορχήστρας της Χρονιάς 1991-1992» από την Επιτροπή των πρώτων ετήσιων «Διεθνών Βραβείων Κλασικής Μουσικής», καθώς και μια εξαιρετικά επιτυχημένη παρουσίαση της *Auferstehungssinfonie* (Συμφωνίας της Ανάστασης) του Mahler στο Avery Fisher Hall της Νέας

Υόρκης, αλλά και πολλές ηχογραφήσεις που έτυχαν θερμής υποδοχής από το κοινό.

Το 2001, ο Levi, ως Επίτιμος Μουσικός Διευθυντής της Ορχήστρας της Ατλάντα, έγινε Καλλιτεχνικός Σύμβουλος της Ορχήστρας του Φλαμανδικού Ραδιοφώνου (Vlaams Radio Orkest), η οποία πρόσφατα μετονομάστηκε σε Φιλαρμονική των Βρυξελλών, στο Βέλγιο, ενώ είναι Κύριος Προσκεκλημένος Διευθυντής της Φιλαρμονικής του Ισραήλ. Μεταξύ άλλων, έχει επίσης συνεργαστεί με μείζονες ορχήστρες σε ολόκληρο τον κόσμο. Σ' αυτό το πλαίσιο διηύθυνε, το 1991, τη Φιλαρμονική της Στοκχόλμης κατά την Τελετή Απονομής των Βραβείων Νόμπελ.

Ο Yoel Levi πραγματοποίησε το ντεμπούτο του ως Διευθυντής Ορχήστρας το 1997, στο Teatro Comunale της Φλωρεντίας, με την όπερα του Puccini *La Fanciulla del West*, ενώ πραγματοποίησε το ντεμπούτο του στη Βόρεια Αμερική με τη Λυρική Όπερα του Σικάγο το 2000 και την *Carmen* του Bizet.

Σήμερα είναι Κύριος Διευθυντής Ορχήστρας της Orchestre National d'Île de France. Τον Ιούνιο του 2001 η Γαλλική Κυβέρνηση του απένειμε τον τίτλο του «Ιππότη των Τεχνών και των Γραμμάτων» («Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres»).

Ειρήνη Κυριακίδου

Σοπράνο

Γεννήθηκε στην Αθήνα. Πήρε Δίπλωμα Μονωδίας από το Ωδείο Athenaeum με καθηγήτρια τη Μαρίνα Κρίλοβιτς. Έχει κερδίσει το Β' Βραβείο στο Διεθνή Διαγωνισμό «Maria Callas Grand Prix» στην Αθήνα, το Α' Βραβείο στον Ευρωπαϊκό Διαγωνισμό «Debut 2004» στη Γερμανία, το Βραβείο «Pro Eurora» του «Ευρωπαϊκού Ιδρύματος Πολιτισμού» και είναι υπότροφος του Συλλόγου Υποτροφιών «Μαρία Κάλλας».

Την περίοδο 2003-2005 υπήρξε μέλος του Διεθνούς Εργαστηρίου Όπερας της Ζυρίχης. Έχει τραγουδήσει σημαντικούς ρόλους του οπερατικού ρεπερτορίου, ανάμεσα στους οποίους οι: Kseniya/*Boris Godunov* στην Όπερα της Τουλούζης, Sophie/*Der Rosenkavalier* στη Νέα Ισραηλινή Όπερα του Τελ Αβίβ, Zerlina/*Don Giovanni*, Lauretta/*Gianni Schicchi* και Musetta/*La Bohème* στην Εθνική Λυρική Σκηνή της Αθήνας, Crobyle/*Thaïs* και Pamina/*Die Zauberflöte* στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Cherinto/*Il Demofonte* σε μία συμπαραγωγή του Φεστιβάλ της Ραβέννας, του Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ και της Όπερας του Παρισιού, με Μαέστρο το Riccardo Muti. Το Μάιο του 2010 ερμήνευσε το ρόλο της Zerlina στο Teatro La Fenice της Βενετίας.

Μαρίτα Παπαρίζου

Μεσόφωνος

Η μεσόφωνος Μαρίτα Παπαρίζου γεννήθηκε στο Βόλο. Ξεκίνησε σπουδές τραγουδιού στο «Ορφείο» Ωδείο της Αθήνας και συνέχισε στο Μιλάνο με το Roberto Coniello (με υποτροφία «Αλεξάνδρα Τριάντη» του ΟΜΜΑ το 1998) και στο Παρίσι με τη Janine Reiss.

Το ευρύ ρεπερτόριό της περιλαμβάνει ρόλους όπως οι: Onaro/*Arianna in Nasso* (N. Porpora), Dido/*Dido and Aeneas* (H. Purcell), Orlando/*Orlando Furioso* (A. Vivaldi), Amastre και Serse/*Serse* και Tauride/*Arianna in Creta* (G. F. Händel), Circe/*Telemaco* (C. W. Gluck), Rosina/*Il Barbiere di Siviglia*, Isabella/*L'Italiana in Algeri*, Arsace/*Semiramide*, Tancredi/*Tancredi* και Isolier/*Le Comte Ory* (G. Rossini), Adalgisa/*Norma* (V. Bellini), Smeton/*Anna Bolena* (G. Donizetti), Fenena/*Nabucco* (G. Verdi), Mary/*Der Fliegende Holländer* (R. Wagner), Ježibaba και Foreign Princess/*Ružalka* (A. Dvořák), καθώς και πολλά ορατόρια, όπως τα *Lord Nelson Mass* (J. Haydn),

Mass in C minor (W. A. Mozart), *Stabat Mater* (G. Rossini), *Messa da Requiem* (G. Verdi) και *Te Deum* (A. Bruckner).

Έχει συνεργαστεί με τους Μαέστρους A. Florio, C. Scimone, A. Zedda, A. Jordan, M. Zambelli, N. Cleobury, C. Hogwood και με πλήθος Θεάτρων (Πίζας, Λιβόρνο, Τρέντο, Σαβόνα, Νταλ Βέρμε στο Μιλάνο, Μπιλμπάο, Μασού, Μασσαλίας, Μόντε Κάρλο, Σαπλέ και Ηλυσίων Πεδίων στο Παρίσι, Σάντλερς Γουέλς στο Λονδίνο, ΕΛΣ, ΟΜΜΑ, ΟΜΜΘ, Ηρώδειο). Συνέπραξε με ορχήστρες, ανάμεσα στις οποίες οι Capella della Pietà dei Turchini, Ensemble Orchestral de Paris, Cameristi del Teatro alla Scala, London Philharmonia, Royal London Philharmonic Orchestra, ΚΟΑ, ΚΟΘ, Ορχήστρα των Χρωμάτων και Καμεράτα, Ορχήστρα των Φίλων της Μουσικής.

Δημήτρης Πακσόγλου

Τενόρος

Ο τενόρος Δημήτρης Πακσόγλου γεννήθηκε το 1975 στον Πειραιά. Απόφοιτος του Ωδείου Athenaeum και Αριστούχος Μελοδραματικής Τέχνης (Εθνικό Ωδείο), μαθήτευσε δίπλα στον Κώστα Πασχάλη και τη Marina Krilonici. Ως απόφοιτος της Δραματικής Σχολής Βεάκη, συνεργάστηκε σαν ηθοποιός με μερικές από τις μεγαλύτερες θεατρικές σκηνές της Ελλάδας (Εθνικό Θέατρο, Θέατρο Τέχνης κ.α).

Έχει παρακολουθήσει σεμινάρια μονωδίας στην Ευρώπη, μεταξύ άλλων με τους Birgit Nickl και Κώστα Πασχάλη, και έχει διακριθεί σε πολλούς διαγωνισμούς στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ανάμεσα στους οποίους οι: Διαγωνισμός του Σ.Η.Μ.Ο. (Α' Βραβείο), Πανελλήνιος Διαγωνισμός Κλασικού Τραγουδιού της «Τέχνης» (Θεσσαλονίκη, Β' Βραβείο) και Διεθνείς Διαγωνισμοί «Maria Callas» στην Αθήνα και «Elena Obraztsova» στην Αγία Πετρούπολη της Ρωσίας (τιμητικές διακρίσεις).

Έκανε το ντεμπούτο στην όπερα *Edipo Re/Creonte* του Leoncavallo και αμέσως μετά στη *La Traviata/Gastone* του Verdi (και οι δύο παραγωγές της Όπερας Θεσσαλονίκης) και στην οπερέτα *La Belle Galatée* του Suppé, σε

παραγωγή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής. Τραγουδούσε επίσης το ρόλο του Don José από την όπερα *Carmen* του Bizet στη βραβευμένη από την «Ένωση Κριτικών Ελλάδος» παραγωγή που παρουσιάστηκε στη Λάρισα το Δεκέμβριο του 2009. Από το 2010 πραγματοποιεί διεθνείς εμφανίσεις με κορυφαία, ως τώρα, τη συμμετοχή του στην όπερα *Aida* του Verdi, παραγωγή του Stade de France στο Παρίσι, ερμηνεύοντας το ρόλο του Radames. Πρόσφατα συνεργάστηκε με την Opéra National de Lorraine της γαλλικής πόλης Νανσύ, στην παραγωγή *The Portrait* του M. Weinberg σε σκηνοθεσία D. Pountney.

Επόμενες προγραμματισμένες εμφανίσεις του είναι στα έργα *Cavalleria Rusticana/Turiddu* και *La Navarraise/Araquil* του Mascagni και *Madama Butterfly/Pinkerton* του Puccini, όλες σε συνεργασία με την Όπερα του Saint Étienne στη Γαλλία.

Ο Δημήτρης Πακσόγλου είναι ιδρυτικό μέλος της ομάδας «Oper(O)».

Βασίλης Τσανακτσίδης

Βαρύτονος

Ο βαρύτονος Βασίλης Τσανακτσίδης γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη. Το 1998 εισήχθη στη σχολή Μονωδίας του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης από όπου αποφοίτησε το 2007 (τάξη Κατερίνας Καρατζά), ενώ το 2006 τελείωσε τη σχολή Μελωδραματικής του ίδιου Ωδείου.

Μετά την αποφοίτησή του παρακολουθεί μαθήματα από την Prof. Cheryl Studer στο Würzburg της Γερμανίας. Έχει λάβει ενεργά μέρος σε σεμινάρια με τους Galina Pisarenko, Αντώνη Κοντογεωργίου, Άννα Πόρτικα-Pammer, Κατερίνα Καρατζά, Κώστα Πασχάλη και Christa Ludwig.

Έχει συμπράξει σε διάφορες σκηνές σε Ελλάδα και εξωτερικό (Όπερα Θεσσαλονίκης, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Staatstheater Nürnberg, Bayerische Kammeroper κ.α.) και έχει συμμετάσχει στις όπερες: *Arlecchinata/Brighella* (A. Salieri), *Bastien und Bastienne/Colas*, *La Clemenza di Tito/Publio* και *Così fan Tutte/Don Alfonso* (W. A. Mozart), *La Cambiale di Matrimonio/Norton* και Tobias Mill και *Il Barbiere di Siviglia/Fiorello* (G. Rossini), *Der Apotheker/Sempronio* (J. Haydn), *Il Campanello di Notte/Don Annibale di Pistacchio* (G. Donizetti), *Il Segreto di Susanna/Count Gil* (E. Wolf-Ferari), *Die Kluge/Der Bauer* και *Der Mauleselmann* (C. Orff), *Edipo Re/Un Corinzio* (R. Leoncavallo) κ.α. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει επίσης έργα θρησκευτικής μουσικής.

Ο Βασίλης Τσανακτσίδης είναι μέλος του «Bach Kantaten Club Würzburg».

Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της Ελλάδας. Το ρεπερτόριό της ξεκινά από την μπαρόκ μουσική και φτάνει έως τις πρωτοποριακές συνθέσεις του 21ου αιώνα.

Ιδρύθηκε το 1959 από τον Έλληνα μουσουργό Σόλωνα Μιχαηλίδη και κρατικοποιήθηκε το 1966. Πολλοί και σημαντικοί Έλληνες καλλιτέχνες ανέλαβαν τη διευθυντική «σκυτάλη» της. Πρώτος ο ιδρυτής της και στη συνέχεια ο Γεώργιος Θυμής, ο Άλκης Μπαλτάς, ο Κάρολος Τρικολίδης, ο Κοσμάς Γαλιλαίας, ο Κωνσταντίνος Πατσαλίδης, ο Λεωνίδας Καβάκος, ο Μίκης Μιχαηλίδης και ο Μύρων Μιχαηλίδης. Σήμερα ο αριθμός των μελών της ορχήστρας ανέρχεται σε περίπου εκατόν είκοσι μουσικούς, με διευθυντή τον Αρχιμουσικό Αλέξανδρο Μυράτ.

Πέρα από τις τακτικές συμφωνικές της συναυλίες, καλύπτει ένα ευρύ φάσμα καινοτόμων καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων, πραγματοποιώντας τακτικά παραστάσεις όπερας, μπαλέτου, συνοδείας βωβού κινηματογράφου κ.α., δραστηριότητες που, κατά τη διάρκεια των τελευταίων ετών, έχουν προσελκύσει νέο κοινό στις εκδηλώσεις της Ορχήστρας. Στο πλαίσιο της διαμόρφωσης του μελλοντικού φιλόμουσου κοινού εντάσσεται η έντονη δραστηριότητά της με εκπαιδευτικές συναυλίες για παιδιά, νέους και όλη την οικογένεια.

Ένας από τους βασικούς στόχους της Κ.Ο.Θ. είναι η προβολή της ελληνικής μουσικής παρακαταθήκης με την παρουσίαση πολλών Α' εκτελέσεων, τόσο πανελληνίως όσο και παγκοσμίως. Στο ίδιο πλαίσιο εντάσσεται και η προώθηση νέων καλλιτεχνών, πολλοί από τους οποίους είναι σήμερα καταξιωμένοι στην ελληνική και διεθνή μουσική

σκηνή. Πρωτοπορώντας στον ελληνικό μουσικό χώρο, ηχογραφή με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως η 'BIS' και η 'NAXOS'. Στις πρόσφατες παραγωγές της εντάσσεται η ηχογράφηση των *Κοντσέρτων Αρ. 3 και 4* του Beethoven, με σολίστ τον Aldo Ciccolini ('EMI Classics').

Στον κατάλογο των Ελλήνων και ξένων αρχιμουσικών και σολίστ που έχουν συμπράξει με την Κ.Ο.Θ., συμπεριλαμβάνεται ένας μεγάλος αριθμός διάσημων προσωπικοτήτων: P. Domingo, J. Carreras, L. Pavarotti, S. Accardo, J. Anderson, V. Ashkenazy, P. Badura-Skoda, L. Berman, P. Fournier, B. L. Gelber, N. Gutman, J. Horenstein, A. Khatchaturian, L. Kogan, E. Kurtz, N. Magalov, M. Maisky, Ch. Mandeal, S. Mintz, W. Nelson, I. Pogorelich, R. Ricci, M. Rostropovich, G. Shaham, Y. Simonov, V. Spivakov, V. Tretjakov, Οδ. Δημητριάδης, Λ. Καβάκος, Κ. Κατσάρης, Θ. Κερκέζος, Κ. Πασχάλης, Δ. Σγούρος, Μ. Τίριμος κ.α.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης πραγματοποιεί τις συναυλίες της στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης. Πέρα από τη συχνή και συστηματική παρουσία της σε πόλεις ολόκληρης της Βόρειας Ελλάδας, περιοδεύει σε όλο τον ελλαδικό χώρο. Εμφανίζεται ετησίως στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και συμπράττει στα σημαντικότερα φεστιβάλ, τόσο της χώρας όσο και του εξωτερικού (Φεστιβάλ Αθηνών-Ηρώδειο, «Δημήτρια», Φεστιβάλ Φιλίππων, Διεθνές Φεστιβάλ «Κύπρια»-Κύπρος, International Festival «Zino Francescatti»-Μασσαλία, Φεστιβάλ Ecléctic-Βαλένθια κ.α.).

Το Φεβρουάριο του 2007 η παραγωγή της Κ.Ο.Θ. *Impressions*

for saxophone and orchestra με σολίστ το Θεόδωρο Κερκέζο, απέσπασε το Βραβείο Ποιοτικής Δισκογραφίας «Supersonic» του μουσικού περιοδικού 'Pizzicato' και προτάθηκε από τη 'NAXOS' για δύο υποψηφιότητες «Βραβείων Grammy». Τον Ιούνιο του 2008 κυκλοφόρησε στη διεθνή αγορά το νέο CD της Ορχήστρας με έργα του Ν. Σκαλκώτα σε συνεργασία με τη δισκογραφική εταιρεία 'BIS Records', το οποίο περιλαμβάνει και Α' παγκόσμιες ηχογραφήσεις. Επίσης, τον Απρίλιο του 2009 κυκλοφόρησε το τρίτο CD της Ορχήστρας με έργα του Ildebrando Pizzetti από την εταιρεία 'NAXOS', το οποίο αποτελεί παγκόσμια Α' ηχογράφηση έργων του Ιταλού συνθέτη. Το CD, με έργα εμπνευσμένα από την ελληνική θεματολογία, απέσπασε την Τιμητική Διάκριση σε δισκογραφική εργασία ελληνικού ενδιαφέροντος που απένειμε το Δεκέμβριο του 2009 η «Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Μουσικών Κριτικών».

Το Δεκέμβριο του 2007 η Κ.Ο.Θ. πραγματοποίησε μια ιστορική συναυλία στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου, αφιερωμένη στο Ν. Καζαντζάκη, στο πλαίσιο του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα, ενώ τον Απρίλιο του 2009 πραγματοποίησε μια ιστορική εμφάνιση στην αίθουσα Smetana Hall της τσεχικής πρωτεύουσας, συμπράττοντας με τη Φιλαρμονική Χορωδία της Πράγας και ερμηνεύοντας τη *Messa da Requiem* του G. Verdi. Το Νοέμβριο του 2009 εμφανίστηκε στην Ιταλία, στο Teatro Manzoni της Πιστόια και στο Teatro Verdi της Φλωρεντίας, ενώ τον Οκτώβριο του 2010 εμφανίστηκε στο Konzerthaus του Βερολίνου.

Οι μουσικοί της ΚΟΘ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής

Αλέξανδρος Μυράτ

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας

Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄

Μίκης Μιχαηλίδης

Γιώργος Πετρόπουλος

Θεόδωρος Πατσαλίδης

Tutti

Μαρία Δρούγου

Μαρία Σουέρεφ

Ευάγγελος Παπαδημήτρης

Εύη Δελφινόπουλου

Κρυστάλλης Αρχοντίς

Γιώργος Κανδυλίδης

Ανδρέας Παπανικολάου

Γκρέτα Παπά

Μαρία Σπανού

Ευτυχία Ταλακούδη

Χριστίνα Λαζαρίδου

Γιώργος Γαρυφαλλάς

Έκτορας Λάππας

Στράτος Κακάμπουρας

Κωνσταντίνος Παυλάκος

Ραΐσα Εφίμοβα-Ποπαϊλίδη

Νίκος Πίπτας

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαία Α΄

Ανθούλα Τζίμα

Κορυφαίοι Β΄

Αλκέτας Τζιαφέρης

Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδης

Θανάσης Θεοδωρίδης

Δέσποινα Παπαστεργίου

Isabelle Both

Ευαγγελία Κουζώφ

Πόπη Μυλαράκη

Ελευθέριος Αδαμόπουλος

Μαρία Εκλεκτού

Γιώργος Κουγιουμτζόγλου

Μικέλ Μιχαηλίδης

Ίγκορ Σελαμαζιζίδης

Ίγγα Συμονίδου

Αναστασία Μισυρλή

Νίκος Τσανακάς

Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά

Κορυφαίοι Β΄

Αντώνης Πορίχης

Αλεξάνδρα Βόλτσιτς

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα

Ειρήνη Παραλίκα

Χρήστος Βλάχος

Κατερίνα Μητροπούλου

Βιολέτα Θεοδωρίδου

Δημήτρης Δελφινόπουλος

Ρόζα Τερζιάν

Δημοσθένης Φωτιάδης

Παύλος Μεταξάς

Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Βασίλης Σαϊτής

Απόστολος Χανδράκης

Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαία Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βίκτωρ Δάβαρης

Δημήτρης Πολυζωίδης

Γιάννης Στέφος

Χρήστος Γρίμπας

Μαρία Ανισέγκου

Δημήτρης Αλεξάνδρου

Ιωάννα Κανάτσου

Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Γράλιστας

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής

Ηρακλής Σουμελίδης

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη

Ειρήνη Παντελίδου

Λεωνίδα Κυριδης

Μιχάλης Σαπουντζής

Γιώργος Πολυχρονιάδης

ΦΛΑΟΥΤΑ**Κορυφαίοι Α΄**

Νικόλαος Δημόπουλος

Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Ανισέγκας

Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ**Κορυφαίοι Α΄**

Δημήτρης Καλπαξίδης

Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Τσόγιας - Ραζάκοβ

Ντάριο Σαρτόρι

Tutti

Θωμάς Μπριζάκης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ**Κορυφαίοι Α΄**

Κοσμάς Παπαδόπουλος

Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β΄

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή

Αλέξανδρος Σταυρίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ**Κορυφαίοι Α΄**

Βασίλης Ζαρόγκας

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β΄

Κώστας Βαβάλας

Μαρία Πουλιούδη

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ**Κορυφαίος Α΄**

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β΄

Βασίλης Βραδέλης

Παντελής Φειζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Κωνσταντίν Ιστράτε

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ**Κορυφαίοι Α΄**

Σπύρος Παπαδόπουλος

Γρηγόρης Νέτσικας

Κορυφαίος Β΄

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ**Κορυφαίοι Α΄**

Φιλήμων Στεφανίδης

Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Φώτης Δράκος

Γιώργος Κόκκορας

Tutti

Ευάγγελος Μπαλτάς

ΤΟΥΜΠΑ**Κορυφαίοι Β΄**

Γιώργος Τηνιακούδης

Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ**Κορυφαίοι Α΄**

Δημήτρης Βίττης

Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ**Κορυφαίος Β΄**

Κώστας Χανής

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης

Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ**Κορυφαία Α΄**

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ**Κορυφαία Α΄**

Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μόνιμοι μουσικοί της ΚΟΘ αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Έφορος ΚΟΘ

Ελένη Μπουλασίκη

Βοηθός Αναπληρωτής Εφόρου

Ζόραν Στέπιτς

Φροντιστές ΚΟΘ

Πέτρος Πάντσης

Γιώργος Νιμπής

Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης

Η «Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης», συνέχεια και μετεξέλιξη της «Χορωδίας Θεσσαλονίκης» η οποία ιδρύθηκε το 1987, αποτελείται από σπουδαστές και αποφοίτους Ανώτερων και Ανώτατων Μουσικών Σχολών. Στο ευρύτατο ρεπερτόριό της περιλαμβάνονται έργα της αναγέννησης, της κλασικής και ρομαντικής περιόδου, ορατόρια, όπερες, μιούζικαλ, έργα σύγχρονων Ελλήνων και ξένων συνθετών, καθώς και Α' εκτελέσεις έργων στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Έχει εμφανιστεί κατ' επανάληψη στο Φεστιβάλ των «Δημητρίων», στο Μέγαρο Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών, το Ηρώδειο, τη Λυρική Σκηνή, τις «Διεθνείς Μουσικές Ημέρες» στα πλαίσια του Ελληνικού Φεστιβάλ, αλλά και σε ποικίλα φεστιβάλ άλλων πόλεων της Ελλάδας και έχει συνεργαστεί με ελληνικές και ξένες ορχήστρες σε όπερες και ορατόρια.

Έχει πραγματοποιήσει εμφανίσεις σε χώρες όπως οι Ισπανία, Ουγγαρία, Φινλανδία, Ρωσία, Αλβανία, Τουρκία, στην Ουαλία, την Κωνσταντινούπολη, τη Βιέννη, την Πράγα,

το Λονδίνο, τη Ρώμη και την Αγία Πετρούπολη και έχει τιμηθεί με χρυσά, αργυρά και χάλκινα μετάλλια στους Διεθνείς Διαγωνισμούς Αθηνών, Λανγκόλλεν και Ρώμης.

Συμμετείχε σε πολλές από τις επίσημες εκδηλώσεις του Οργανισμού Πολιτιστικής Πρωτεύουσας «Θεσσαλονίκη 1997», καθώς και στην τελετή λήξης, με έργα ρεπερτορίου και έργα σε Α' εκτέλεση των Μ. Αδάμη, Ν. Αστρινίδη, Θ. Αντωνίου, Α. Μπαλά, Χ. Σαμαρά και Μ. Καλομοίρη.

Πήρε μέρος στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα «Πράγα 2000» με έργα Τσέχων συνθετών, παρουσία του συνθέτη Petr Eben, και στην Πολιτιστική Πρωτεύουσα «Πάτρα 2006».

Από το 1993 συμπράττει με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, ενώ έχει επίσης συμπράξει με την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ. και τις Συμφωνικές Ορχήστρες Πράγας, Σόφιας, Καίμνιτς, Βεσφαλίας, Ρουμανίας, Ουαλίας και Άγκυρας.

Τη Χορωδία διευθύνει από την ίδρυσή της η Μαίρη Κωνσταντινίδου.

SOPRANI

Μιρέλα Λύκα
Ελένη Κορνή
Λίλα Ζέρβα
Ελένη Σαλπιέλ
Ευαγγελία Κοτρώνη
Κατερίνα Μήρτσιου
Μαρία Τζήκα
Καρολίνα Μιχαϊλίδου
Βαλεντίνη Παυλίδου
Νίκη Αποστολίδου
Πωλίνα Κοσκινά
Κλαούντια Ακουϊλι
Μακρίνα Σαββάογλου
Μαριλένα Παπαδάκη
Βαρβάρα Νοβίκοβα
Μαρία Σχίζα
Μαρίνα Ναζαρένκο
Αντωνία Πολύζου
Ελένη Βαϊτσπ
Λιάνα Αργυριάδου

ALTI

Ζωή Τζιαλαμάγκα
Πόπη Κιμπίρη
Λίνα Μαγουλιώτη
Δέσποινα Κουστουλίδου
Ντέλια Μιχαϊλίδου
Ντάλια Γκαμέρο
Έλενα Μουργκούνοβα
Πέτα Κάκκου
Όλγα Βουλώνη
Βάσω Κατσιπόδη
Μαρίλη Γαζή
Μαρία Καλπακίδου
Αναστασία Τουσίδου
Κωνσταντίνα Φιλιπποπούλου
Κλεοπάτρα Ασλανίδου
Θωμαίς Σκουμπουρδή
Ρούθ Σάπτον

TENORI

Όμηρος Λιάμος
Θόδωρος Βουτσικάκης
Παναγιώτης Πολυζώνης
Μιχάλης Μήρτσιος
Αλέξανδρος Τζοβάνης
Ανέστης Μούμκας
Δημήτρης Παναγιώτου
Δημήτρης Μαυροφρύδης
Άλκης Βασιλογλου
Γιώργος Γιαννόπουλος
Λάζαρος Μητσκόπουλος
Φώτης Προδανάς

BASSI

Θάνος Μαρκατόπουλος
Αντώνης Καργόπουλος
Θόδωρος Πάνσιος
Γιάννης Κοντέλλης
Ανέστης Ιωαννίδης
Ανέστης Παπαγεωργίου
Διονύσης Παντής
Γιάννης Θεοδοσιάδης
Κώστας Τσολάκου
Γιάννης Βαγωνάς
Νικόλας Παπακωνσταντίνου
Σωτήρης Κοσμόπουλος

Μαίρη Κωνσταντινίδου

Μουσική Διδασκαλία Χορωδίας

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη όπου ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Πιάνο (τάξη Χρ. Καλαϊτζή) και τα Ανώτερα Θεωρητικά (τάξη Θ. Μιμίκου) στο Κρατικό Ωδείο της πόλης. Σπούδασε επίσης Διεύθυνση Χορωδίας με τους Δ. Αγραφιώτη, Ρ. Erdei και G. Titner στην Ελλάδα, την Ουγγαρία και την Αγγλία αντίστοιχα.

Συνεργάστηκε με τη Λυρική Σκηνή Αθηνών, το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος, την Όπερα Θεσσαλονίκης, την Κρατική Ορχήστρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τη Δημοτική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης, τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ε.Ρ.Τ., καθώς και με τον Οργανισμό Μεγάλου Μουσικής Θεσσαλονίκης και Αθηνών σε παραγωγές όπερας και σε ορατόρια.

Έχει εμφανιστεί στην Αμερική και τον Καναδά σε συναυλίες μουσικής δωματίου και έχει εκπροσωπήσει το Δήμο Θεσσαλονίκης στη Β' Biennale Νέων Καλλιτεχνών στη Βαρκελώνη.

Διύθυνε στη Βουδαπέστη τη «Χορωδία Νέων Ευρώπης», στην Πράγα τη «Silesian» Χορωδία, τη Χορωδία της Ραδιοφωνίας της Στουτγάρδης και τη Χορωδία του Ινστιτούτου Kodály. Προσκεκλημένη από την Πολιτιστική Πρωτεύουσα «Στοκχόλμη 1998», διύθυνε τη Χορωδία

της Ραδιοφωνίας της Στοκχόλμης και τη Χορωδία της Upsala.

Κατέκτησε τη 2η θέση στο Διεθνή Διαγωνισμό Νέων Μασέτρων Χορωδίας στην Πράγα το 1995. Διύθυνε επίσης από την ίδρυσή της τη «Χορωδία Θεσσαλονίκης» με την οποία κατέκτησε ένα χρυσό, δύο αργυρά και τρία χάλκινα μετάλλια και εμφανίστηκε σε Φεστιβάλ της Ελλάδας και του εξωτερικού και σε συνέχεια αυτής, τη «Μικτή Χορωδία Θεσσαλονίκης». Διευθύνει επίσης τις Χορωδίες «Αποφοίτων ΑΝΑΤΟΛΙΑ», τη Χορωδία του Κρατικού Ωδείου Θεσσαλονίκης, ενώ από το καλοκαίρι του 2004 διδάσκει και διευθύνει τη «Χορωδία της Θερινής Ακαδημίας της Πράγας».

Έχει πραγματοποιήσει ηχογραφήσεις για την Ε.Ρ.Τ. 3 και το Γ' Πρόγραμμα.

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΓΑΡΟΥ
ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος	Αλέξανδρος Μπακατσέλος
Αντιπρόεδρος	Γεώργιος Πενέλης
Γενικός Γραμματέας	Στέλιος Νέστωρ
Ταμίας	Παναγιώτης Δέντορας
Μέλη	Παρασκευάς Αρβανιτάκης Στυλιανή Γκράτζιου Μύρων Μιχαηλίδης Ιωάννης Μπουτάρης Κωνσταντίνος Πυλαρινός Τραϊανός Χατζηδημητρίου

**ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΟΙ ΦΙΛΟΙ
ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ»**

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος	Κωνσταντίνος Πυλαρινός
Αντιπρόεδρος	Γεώργιος Αθανασιάδης
Γενική Γραμματέας	Τερέζα Βαλαλά
Ταμίας	Παναγιώτης Μάμαλης
Μέλη	Γεώργιος Ακκάς Αλέξανδρος Μπακατσέλος Στέλιος Νέστωρ Θωμάς Τρικούκης Αναστασία Χατζηγεωργίου Δημήτριος Ψωινός

Γενική Διευθύντρια Μηλίτσα Χασάπη
Τεχνικός Διευθυντής Απόστολος Ανδριάς

Συντονιστής Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού Γιώργος – Εμμανουήλ Λαζαρίδης

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης

Αλέξανδρος Μυράτ

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (Ε.Τ.Ο.Σ.)

Πρόεδρος

Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος

Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη

Θεοφάνης Καραγιώργος

Χρυσάνθη Αραπάκη

Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Σύλλογος Φίλων Μουσικής Αθηνών
Αθηναϊκή Ζυθοποιία
(επί Προεδρίας Μηνά Τάνε)
Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος
(επί Διοικήσεως Θεόδωρου Καρατζά)
Ακτή Μύρινας
Εμπορική Τράπεζα της Ελλάδος
(επί Προεδρίας Ιωάννη Στουρνάρα)

ΕΥΕΡΓΕΤΕΣ

Μαργαρίτα Γελβάρη

ΜΕΓΑΛΟΙ ΔΩΡΗΤΕΣ

Βικτωρία Κ. Πυλαρινού
Σάκης και Μαργαρίτα Αθανασιάδη

Έκδοση ΟΜΜΘ

Τμήμα Προβολής, Πωλήσεων & Δημοσίων Σχέσεων

Υπεύθυνος Marketing: Πρόδρομος Μοναστηρίδης

Επιμέλεια εντύπου: Ελένη Κανάκη, Ελένη Πανίδου

Κείμενα: Εριφύλη Δαμιανού – Μαρίνη

Μεταφράσεις: Κριστίν Κοόρεμαν

Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Αθανασάτου

Σχεδιασμός: Pad Advertising

Εκτύπωση: Σχήμα & Χρώμα

Ο Οργανισμός Μεγάρου Μουσικής Θεσσαλονίκης εφαρμόζει Σύστημα Διαχείρισης Ποιότητας ISO 9001:2008, πιστοποιημένο από την TÜV Rheinland – Hellas S.A.

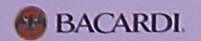
ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΤΟΥΣ

Dewar's
12

fena.

fenafresh

Dewar's & MARTINI® are registered trademarks. Η λέξη BACARDI και η Νυχτερίδα είναι σήματα κατοχυρωμένα από τη BACARDI & COMPANY LIMITED.

25ης Μαρτίου & Παραλία, 546 46 Θεσσαλονίκη
www.tch.gr